

РЕШЕНИЕ

№ 7648

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8568** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на К. Б. С. от [населено място] срещу съдебно решение от 25.07.2013г. по нахд № 1299/2013г., постановено от СРС, НК, 19 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № 60413 от 14.12.2012г. на И. М., началник АНД отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложено административно наказание глоба в размер 50 лв. на основание чл. 183 ал. 4 т. 7, пред. 1 от ЗДВП за извършено нарушение на чл. 137а ал. 1 от ЗДП на К. Б. С. от [населено място].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспореното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди, че неправилно СРС е приел, че при издаване на НП не е допуснато нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН, а именно неточно е описано вмененото на наказаното лице нарушение. Твърди, че това се потвърждава и от разпита на свидетеля Г. – актосъставител, тъй като в съда същият посочва, че в АУАН действително не е описано, че касаторът се е насочвал към паркинга на магазин Л. и затова е откопчал колана си, като по този начин твърди, че се е създадо впечатление, че наказаното лице е щяло да продължи движението с автомобила. Твърди освен това, че

незаконосъобразно СРС не е събрал поисканите от него доказателства, а именно да се изиска справка от СДВР, от която да е видно, че няма никакви нарушения. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

Ответникът по касация СДВР ОПП, редовно призован, не се явява и не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП прокурор Никова изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, подадена е от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна и доказано, че на 01.12.2012г. към 11,40 часа жалбоподателят в това производство К. С. е управлявал лек автомобил „Фолксваген” модел „Пасат” с регистрационен [рег.номер на МПС] по [улица]срещу бл. 503 с посока на движение от моста на Бакърена фабрика към [улица]като преди паркинга на магазин Л. е спрял за проверка, тъй като е управлявала автомобила без поставен обезопасителен колан, с който е бил оборудван автомобила. Приел е, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на свидетеля Г. – актосъставител.

Съдът намира, че жалбата е неоснователна, а оспореното съдебно решение – законосъобразно, по изложените по – долу съображения.

Настоящият състав намира, че законосъобразно СРС е приел, че в конкретния случай не е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно такава на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН като не е посочено, че касаторът се е насочвал към паркинга на магазин Л.. Съгласно посочената разпоредба в АУАН и НП се описва мястото на извършване на нарушението, което във връзка и с разпита на свидетеля Г. е определено точно. На второ място неотносим към вмененото на наказното лице нарушение е факта, че се е насочвал да спира към паркинга на магазин Л. и непосредствено преди това е откопчал обезопасителния колан. Това обстоятелство е посочено в самата касационна жалба. Този факт е неотносим към вмененото на наказното лице, тъй като нормата на чл. 137а ал. 1 от ЗДвП предвижда, че „Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани”. Видно от цитираното докато автомобила е в движение за водачите и пътниците съществува задължение да използват обезопасителни колани, като е без значение дали е намалена скоростта и дали водачът се е насочил към паркинг с намерение да спре. Доколкото водачът е бил в движение, то той е следвало да използва обезопасителен колан и съответно това задължение отпада една след спиране на автомобила. В конкретния случай видно както от събраните по делото доказателства, така и от посоченото от самия касатор в касационната жалба, той е откопчал и махнал колана преди спирането си на паркинга,

поради и което същият е извършил вмененото му нарушение, за което законосъобразно му е наложена предвидената в закона санкция.

Най – накрая неоснователно е възражението за дъпуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като СРС не е събрал поисканите от него доказателства, а именно да се изиска справка от СДВР, от която да е видно, че няма никакви нарушения. Посочената справка е относима към определяне на размера на наложената санкция и доколкото същата в конкретния случай е определена на нейния законов минимум, под който съдът не може да определи наказанието, то събирането или не на справката не се отразява на правото на защита на наказаното лице.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 25.07.2013г. по нахд № 1299/2013г. на СРС, НК, 19 състав за валидно, допустимо, съответно на материалния закон и в този смисъл следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.07.2013г. по нахд № 1299/2013г., постановено от СРС, НК, 19 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № 60413 от 14.12.2012г. на И. М., началник АНД отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложено административно наказание глоба в размер 50 лв. на основание чл. 183 ал. 4 т. 7, пред. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 137а ал. 1 от ЗДП на К. Б. С. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

